

بررسی رابطه میان تعداد تنفس و اشبع اکسیژن شریانی به روش پالس اکسی متري در نوزادان

چکیده

زمینه و هدف: تنفس سریع، یکی از تظاهرات کلینیکی مهم بسیاری از بیماری‌ها در شیرخواران و گاه تنها نشانه بیماری در این گروه سنی است. هدف از این مطالعه، ارزیابی تعداد تنفس به عنوان نشانه هیپوکسی در نوزادان می‌باشد.

روش بررسی: این مطالعه مشاهده‌ای - مقطعی بر روی ۲۲۲ نوزاد بدهال بستره در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان(NICU) بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) در سال ۱۳۸۳ انجام گرفت. سن، جنس، ترم یا پرده‌ترم بودن و تعداد تنفس بیمار در فرم اطلاعاتی ثبت گردید. تعداد تنفس در یک دقیقه کامل در حالت آرامش نوزاد شمرده شد. سپس درجه اشبع اکسیژن توسط دستگاه پالس اکسی متري بر روی انگشت شست پا یا دست، اندازه‌گیری و ثبت شد. هیپوکسی، به اشبع اکسیژن کمتر یا مساوی ۹۰٪ اطلاق شد. تعداد تنفس و اشبع اکسیژن توسط دو مشاهده‌گر ثابت که از انجام تحقیق آگاه نبودند، به طور جداگانه ثبت می‌شد. با استفاده از T Test، مفید بودن تعداد تنفس به عنوان نشانه هیپوکسی، مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها: هیپوکسی(اشبع اکسیژن کمتر یا مساوی ۹۰٪) در ۱۰۰ نوزاد(۴۵٪) دیده شد. تعداد تنفس و اشبع اکسیژن شریانی، همراهی منفی با هم داشتند. تعداد تنفس ۶۰-۶۹ بار در دقیقه به ترتیب با حساسیت، ویژگی و ارزش اخباری مثبت و منفی ۸۲/۶٪؛ ۸۶/۴٪؛ ۵۵/۸٪ و ۹۶٪ پیشگویی کننده هیپوکسی بود.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه موجود نشان می‌دهد که تعداد تنفس بیش از ۶۰ بار در دقیقه پیشگویی کننده مطمئن جهت هیپوکسی نوزادانی است که با هر نشانه‌ای از بیماری حاد به اورژانس آورده می‌شوند.

کلیدواژه‌ها: ۱- تعداد تنفس ۲- پالس اکسی متري ۳- اشبع اکسیژن شریانی ۴- نوزاد

*دکتر فهیمه احسانی پور I

دکتر علی‌اکبر عبدی II

دکتر محمد فیصل ناجی العناقره III

تاریخ دریافت: ۸۵/۷/۳، تاریخ پذیرش: ۸۵/۸/۱۵

مقدمه

تنددی تنفس از تظاهرات کلینیکی مهم بسیاری از بیماری‌های شیرخواران و گاه تنها نشانه بیماری در این سنین است.^(۱) در شیرخواران کمتر از ۲ ماه، تعداد تنفس در یک دقیقه کامل، ابزار مهمی در ارزیابی شدت عفونت تنفسی محسوب می‌گردد.^(۲) سازمان بهداشت جهانی، تنفس بالاتر

۱) استادیار و فوق‌تخصص بیماری‌های عفونی کودکان، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران(*مؤلف مسؤول).

۲) استادیار و متخصص کودکان، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.

۳) پژوهش عمومی.

Bcl-waukwsha با سنسور حساس مناسب روی انگشت شست پای نوزاد به مدت ۲ دقیقه(که به طور ثابت یک عدد را نشان دهد) توسط مشاهده‌گر دیگر ثبت می‌شد. لازم به ذکر است ثبت تنفس توسط یک فرد و ثبت اشباع اکسیژن شریانی توسط فرد دیگر در پرسشنامه جدگانه انجام می‌گرفت، ولیکن در هر مرحله، از فرد ثابتی که از انجام تحقیق آگاه نبود، استفاده شد. با T Test، مفید بودن تعداد تنفس به عنوان نشانه هیپوکسی مورد ارزیابی قرار گرفت. در نهایت حساسیت(Sensitivity)، ویژگی(Specificity) و ارزش اخباری منفی(Negative predictive value=NPV) تعداد تنفس جهت مثبت(Positive predictive value=ppv) تعیین شدند.

تعیین هیپوکسی تعیین گردید.

یافته‌ها

در این تحقیق که در مدت یکسال(فروردین تا اسفند ماه ۱۳۸۳) در بخش نوزادان بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) انجام گرفت، در مجموع اطلاعات ۲۲ نوزاد بدحال که شرایط ورود به مطالعه را داشتند، ثبت گردید. این نوزادان از نظر سنی به ۴ گروه تقسیم شدند:

A: سن کمتر یا مساوی یک هفته

B: ۸-۱۴ روز

C: ۱۵-۲۱ روز

D: ۲۲-۲۸ روز

از نظر فراوانی، ۷۸ نوزاد از ۲۲۲ نفر(۳۵/۲٪) در گروه A، ۴۵ نفر(۲۴/۳٪) در گروه B، ۴۶ نفر(۲۰/۷٪) در گروه C و ۴۴ نفر(۱۹/۸٪) در گروه D جای گرفتند. از این تعداد، ۱۲۲ نوزاد تنفس بالاتر یا مساوی ۶۰ بار دو دقیقه(تاکی پنه) داشتند. از نظر جنسیت، ۱۵۰ نوزاد(۶۷/۵٪) مذکر و ۷۲ نفر(۳۲/۵٪) موئث بودند. ۱۵۵ نوزاد(۶۹/۸٪)، ترم و ۶۷ نوزاد(۲۰/۲٪)، پرهترم بودند.

جدول شماره ۱، فراوانی سنی، جدول شماره ۲، فراوانی درصد اشباع اکسیژن شریانی نوزادان براساس تعداد تنفس و جدول شماره ۳، ارتباط فراوانی درصد اشباع اکسیژن شریانی با تعداد تنفس را نشان می‌دهد.

۵ سال در کشورهای در حال توسعه، ARTI می‌باشد^(۱)، اکثر این مرگها قبل از رسیدن به بیمارستان رخ می‌دهند.^(۷) با توجه به اینکه وجود هیپوکسی با افزایش مورتالیتی در کودکان مبتلا به ARTI همراهی دارد و از طرفی با دستگاه پالس اکسی متري به سادگی می‌توان وجود هیپوکسی را به اثبات رساند، لذا در این مطالعه سعی شد تا با تعیین رابطه تعداد تنفس با هیپوکسی، محدوده خطر تعداد تنفس در این کودکان تعیین شود تا بلکه بتوان الگوریتم مناسبی جهت تشخیص موقع پنومونی توسط والدین و ارجاع زودرس آن به پزشک و کاهش مورتالیتی ارائه داد.

روش بررسی

مطالعه انجام شده از نوع مشاهده‌ای - مقطوعی است که با هدف تعیین ارتباط تعداد تنفس در دقیقه با اشباع اکسیژن شریانی، در نوزادان بستره در بخش نوزادان بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) انجام گرفت. کلیه نوزادانی که در بخش نوزادان بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) در طی سال ۱۳۸۳ بستره شدند، در صورت نداشتن Exclusion Criteria، شامل نوزادان با سن کمتر از ۲۴ ساعت، آنومالی‌های قلبی، ارجاع از بیمارستان دیگر و احیاء قلبی بود.

اطلاعات تمامی نوزادان بستره(سن، جنس و ترم یا پرهترم بودن) که شرایط ورود به مطالعه را داشتند، توسط فردی که از یافته‌های کلینیکی، تشخیص بیماری و انجام مطالعه مطلع نبود، ثبت شد. تعداد تنفس این نوزادان در حالت آرامش، در یک دقیقه کامل شمرده می‌شد. در صورت گریه شیرخوار، پس از آرام شدن یا در حین تغذیه، تعداد تنفس توسط مشاهده‌گر مجدداً شمرده می‌شد. برای اطمینان از شمارش تعداد تنفس، در صورتی که تعداد تنفس بیشتر یا مساوی ۵۰ بار در دقیقه بود، پس از ۳۰ دقیقه، مجدداً شمارش انجام می‌گرفت. پس از ثبت تعداد تنفس(RR)، اشباع اکسیژن شریانی(Respiratory rate=RR) با دستگاه پالس اکسی متري (O2 saturation) با دستگاه پالس اکسی متري

جدول شماره ۱- فراوانی سنی نوزادان براساس تعداد تنفس

تعداد تنفس در دقیقه	۷۸:A	۵۴:B	۴۶:C	D: ۴۴ نفر
>۴۰	۱۰	۶	۱۰	۱۰
۴۰-۴۹	۹	۶	۷	۱۰
۵۰-۵۹	۹	۶	۷	۱۰
۶۰-۶۹	۱۰	۱۲	۸	۴
۷۰-۷۹	۱۱	۱۸	۶	۶
۸۰-۸۹	۱۷	۳	۵	۲
≥۹۰	۱۲	۳	۳	۱

جدول شماره ۲- فراوانی درصد اشیاع اکسیژن شریانی در گروههای سنی نوزادان براساس تعداد تنفس

درصد اشیاع اکسیژن شریانی	۷۸:A	۵۴:B	۴۶:C	D: ۴۴ نفر
>/۹۵	۱۵	۱۵	۱۱	۱۱ نفر
/۹۰-۹۴	۲۵	۱۵	۱۵	۱۵ نفر
/۸۵-۸۹	۲۵	۱۲	۱۴	۱۲ نفر
/۸۰-۸۴	۱۰	۱۰	۳	۳ نفر
≤/۸۰	۳	۲	۳	۳ نفر

جدول شماره ۳- ارتباط فراوانی درصد اشیاع اکسیژن شریانی با تعداد تنفس

تعداد تنفس در (RR) دقیقه	O2>%۹۵	%۹۰-۹۴	%۸۵-۸۹	%۸۰-۸۴	</۸۰
RR<۴۰	۱۶	۱۲	-	-	-
۴۰≤RR<۵۰	۱۵	۲۱	۱	۱	۱
۵۰≤RR<۶۰	۱۲	۲۰	۲	۱۸	۱
۶۰≤RR<۷۰	۶	۹	۱۸	۱	۱
۷۰≤RR<۸۰	۲	۶	۲۳	۸	۲
۸۰≤RR<۹۰	۱	۲	۱۳	۹	۹
۹۰≤RR	-	-	۵	۸	۶

۷۰-۷۹ بار در دقیقه، ۳۳ نفر(٪۸۰/۴) هیپوکسیک بودند، از ۲۸ نوزاد با تعداد تنفس ۸۰-۸۹ بار در دقیقه، ۲۵ نفر(٪۸۹/۳) هیپوکسیک بودند و بالاخره در گروه با تنفس مساوی یا بالاتر از ۹۰ بار در دقیقه، همگی آنها(٪۱۰۰) هیپوکسیک بودند.

جدول شماره ۴، حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت(PPV) و ارزش اخباری منفی(NPV) تعداد تنفس را در تعیین هیپوکسی نشان می دهد.

در مجموع از ۲۲۲ نوزاد، ۲۸ نفر تنفس کمتر از ۴۰ بار در دقیقه داشتند که در همگی آنها اشیاع اکسیژن بیش از ٪۹۰ بود. تنفس ۳۷ نوزاد، ۴۰-۴۹ بار در دقیقه بود که فقط در یک نفر آنها اشیاع اکسیژن کمتر از ٪۹۰ بود(٪۲/۷ هیپوکسیک بودند). از ۳۵ نوزاد با تعداد تنفس ۵۰-۵۹ بار در دقیقه، ۳ نفر(٪۸/۱) هیپوکسیک بودند. تعداد تنفس در ۳۴ نفر، ۶۰-۶۹ بار در دقیقه بود که ۱۹ نفر آنها(٪۵۵/۸) هیپوکسیک بودند. از ۴۱ نوزاد با تعداد تنفس

جدول شماره ۴- حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت (PPV) و منفی (NPV) و تعداد تنفس در حضور هیپوکسی

NPV%	PPV%	Specificity%	Sensitivity%	RR
۱۰۰	۲	۴۳/۷۵	۱۰۰	۴۰-۴۹
۹۸/۴	۸/۵	۶۶/۶	۷۵	۵۰-۵۹
۹۶	۵۵/۸	۸۶/۴	۸۲/۶	۶۰-۶۹
۸۲/۸	۸۰/۴	۹۳/۲	۵۸/۹	۷۰-۷۹
۶۸	۸۹/۲	۹۷/۵	۳۰/۸	۸۰-۸۹
.	۱۰۰	۱۰۰	۱۹	≤۹۰

امروزه با وجود پالس اکسی متري و تشخيص بموقع و زودرس هیپوکسی و تجویز اکسیژن، می‌توان در نجات بموقع جان بیمار اقدام کرد. با توجه به اینکه در مراکز دور افتاده همیشه اکسیژن و دستگاه پالس اکسی متري در دسترس نمی‌باشد و علاوه بر این، مصرف اکسیژن هزینه بردار نیز می‌باشد، لذا در اولویت مصرف اکسیژن در این گونه موارد باید احتیاطات لازم را بکار گرفت.

مطالعات محدودی در جهت مفید بودن تعداد تنفس در تعیین هیپوکسی انجام گرفته است. هدف از مطالعه حاضر، تعیین ویژگی، حساسیت و ارزش اخباری منفی و مثبت تعداد تنفس با هیپوکسی در نوزادان بدهال و استفاده منطقی از اکسیژن در این موارد می‌باشد.

تعدادی از این مطالعات نشان دادند که تعداد تنفس بالا، پیشگویی کننده مفیدی جهت تعیین هیپوکسی است^(۱۳، ۱۴، ۱۵)، این در حالی است که برخی از تحقیقات توانستند هر گونه همراهی میان حضور هیپوکسی و تعداد تنفس بالاتر یا مساوی ۷۰ بار در دقیقه را رد کنند.^(۱۶) در تحقیقی که توسط Onyango و همکارانش در سال ۱۹۹۳ بر روی ۴۵ شیرخوار کمتر از ۲ ماه انجام شد، هیچ گونه ارتباطی میان وجود هیپوکسی و تاکی پنه یافت نگردید.^(۱۷) در مطالعه وسیعی که توسط Morley و همکارانش بر روی ۱۰۰۷ شیرخوار کوچکتر از ۶ ماه انجام گرفت، هیچ ارتباطی میان شدت بیماری و تعداد تنفس یافت نشد.^(۱۸)

در مطالعه حاضر، ارتباط آماری معنی داری میان تعداد تنفس بالاتر از ۶۰ بار در دقیقه با افت اشباع اکسیژن شریانی

لذا افزایش تعداد تنفس بالاتر از ۶۰ بار در دقیقه، حساسیت و ویژگی بالایی جهت تعیین هیپوکسی دارد. ارتباط آماری معنی داری میان سن، جنس و قرم یا پرده تم بودن با درصد اشباع اکسیژن شریانی وجود نداشت.

بحث

عفونت تنفسی حاد، شایع ترین علت مرگ در کودکان کشورهای در حال توسعه است. از طرفی بیشترین علل مرگ در این موارد، هیپوکسی است^(۱۹); لذا تشخیص و برخورد مناسب و بموقع با هیپوکسی مهم ترین مسئله در نجات کودک بدحال تلقی می‌گردد. شمارش تعداد تنفس در گروههای سنی مختلف جهت تشخیص بموضع دیسترس تنفسی، از اهمیت بسزایی برخوردار است. تحقیقات متعددی جهت تعیین هیپوکسی براساس نشانه‌های کلینیکی بیماران با تاکی پنه انجام گرفته است، در برخی از این تحقیقات، تو رفتگی عضلات بین دندنه‌ای، تعداد تنفس بالاتر یا مساوی ۷۰ بار در دقیقه و ناله کردن، به عنوان بهترین نشانه جهت تعیین هیپوکسی در بیماران تاکی پنه تشخیص داده شده‌اند^(۱۰)، در مطالعات دیگر، سیانوز، تعداد تنفس بالاتر از ۶۰ بار در دقیقه، عدم شیرخوردن و کاهش حرکات خودبخودی، از نشانگان ارزشمند در تعیین هیپوکسی ذکر شده است.^(۱۱) برخی از مطالعات وجود سیانوز به همراه هپاتومگالی را نشانه هیپوکسی می‌دانند.^(۸) این در حالی است که برخی تحقیقات نشانه‌های کلینیکی را برای تشخیص هیپوکسی، دقیق و مناسب ندانستند.^(۱۲)

predictor of hypoxia in acutely ill infants under 2 months. Arch Dis Child 2000; 82: 46-9.

5- Dyke RT, Lewis D, Heegaard W. Predicting hypoxia in children with lower respiratory tract infection. J Trop Pediatr 1995; 41: 196-201.

6- Ongang FE, Steinhoff MC, Waeula EM. Hypoxemia in young Kenyan children with acute lower respiratory infection. BMJ 1993; 306: 612-14.

7- Webe Marthin R, Mulholland K. Clinical predictive of hypoxemia in Gambian children with lower respiratory tract infection. BMJ 1999; 318: 86-91.

8- Duke T, Frank D, Mgone J. Hypoxemia in children with severe pneumonia in Papua New Guinea. Int J Tuberc Lung Dis 2001; 5: 511-19.

9- Junge S, Palmer A, Greenwood BM, Mulholland K. The spectrum of hypoxemia in children admitted to hospital in the Gambian. Trop Med Int Health 2006; 11(3): 367-71.

10- Sazawal S, Black RE. Meta-analysis of intervention trials on case-management of pneumonia in community setting. Lancet 1992; 340: 528-33.

11- Duke T, Blaschke AJ, Sialis S. Hypoxemia in acute respiratory and non respiratory illness in neonate and children in a developing country. Archive of Disease in Children 2002; 86: 108-12.

12- Lodha R, Singh Bhadaria P, Verghese Kutlikat A. Can clinical symptoms or signs accurately predict hypoxemia in children with acute lower respiratory tract infection? Indian Pediatrics 2004; 41: 129-35.

13- Smyth A, Carty H, Hart C. Clinical predictor of hypoxemia in children with pneumonia. Ann Trop Pediatr 1998; 18: 31-40.

14- Reuland DS, Steinhoff MC, Gilman RH. Prevalence and prediction of hypoxemia in children with respiratory infection in the Peruvian Andes. J Pediatr 1991; 1: 900-6.

15- Margolis PA, Ferkol TW, Marsocci S. Accuracy of clinical examination in detecting hypoxemia in infants with respiratory illness. J Pediatr 1994; 124: 552-60.

16- Bhandari A, Singhi S, Bhahha A. Respiratory rate of India infants under 2 months of age. Ann Trop Paed 1998; 18: 329-3.

وجود داشت، بنحوی که از ۱۲۲ نوزاد، در ۳۴ نفر، تعداد تنفس ۶۰-۶۹ بار در دقیقه بود که ۱۹ نفر از آنها ($55/8\%$) هیپوکسیک (O_2 saturation $< 90\%$) بودند. در ۴۱ نوزاد، تعداد تنفس ۷۰-۷۹ بار در دقیقه بود که ۳۳ نفر ($80/4\%$) هیپوکسیک بودند، در ۲۸ نوزاد، تعداد تنفس ۸۰-۸۹ بار در دقیقه بود که ۲۵ نفر آنها ($89/3\%$) هیپوکسیک بودند و بالاخره در گروه با تنفس مساوی یا بالاتر از ۹۰ بار در دقیقه، همگی (100%) هیپوکسیک بودند.

نتایج مطالعه حاضر همچون تحقیقی که در سال ۲۰۰۰ توسط Rajesh و همکارانش انجام گرفت⁽⁴⁾، نشان داد که تعداد تنفس، با اشباع اکسیژن شریانی رابطه معکوس دارد و با افزایش تعداد تنفس، احتمال هیپوکسی افزایش می‌یابد و تعداد تنفس ۶۰ و بالای آن به ترتیب حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت و منفی ($82/6\%$ ، $55/8\%$ و $96/8\%$) برای هیپوکسی دارد. لذا شمارش دقیق تعداد تنفس در دقیقه در بیماران، جهت تعیین هیپوکسی، از ارزش کاربردی بالای مطالعه حاضر، بدحال بودن تعدادی از بیماران و مرگ ناشی از دیسترس تنفسی بود که منجر به حذف آنان از مطالعه گردید.

نتیجه گیری

در نوزادان با تعداد تنفس بالاتر از ۶۰ بار در دقیقه بمحض ورود به اورژانس، در صورت نبودن پالس اکسی متري، استفاده اکسیژن توصیه می‌گردد.

فهرست منابع

- 1- Morely CH, Thronton AJ, Cole TJ. Interpreting the symptoms and signs of illness in infants. Recent Advances in Paediatrics 1990; 9: 137-55.
- 2- Berman S, Simoes EAF. Respiratory rate and pneumonia in infancy. Arch Dis Child 1991; 66: 81-4.
- 3- Singhi S, Dhawan A, Kataria S. Vlincial signs of pneumonia in infants under 2 months. Arch Dia Child 1994; 70: 413-7.
- 4- Rajesh VT, Sunit S, Kataria S. Tachypnea is a good

The relation Between Respiratory Rate and Arterial O₂ Saturation by Pulse Oximetry in Newborns

/ // ///
***F. Ehsani Pour, MD** **A.A. Abdi, MD** **M. Faisal Naji Alanaghare, MD**

Abstract

Background & Aim: Rapid breathing is an important clinical manifestation of many illnesses in young infants. Often it is the only sign of illness in this age group. The aim of this study is the evaluation of the respiratory rate as an indicator of hypoxia in infants <1 months.

Patients and Methods: This observational study was conducted on 222 ill neonates who were hospitalized in Rasool-Akram NICU. Age, sex and gestational age were recorded and Respiratory Rate(RR) was counted at complete one minute when the neonate was quiet. Then oxygen saturation(SaO₂) was measured at finger or toe with a pulse oximeter by another person. Hypoxia was defined as an SaO₂<=90%. RR and SaO₂ were recorded by 2 fix observers who were unaware of the research. The t2-test was done to find the usefulness of the respiratory rate as indicator of hypoxia.

Results: Hypoxia(SaO₂<=90%) was seen in 100(45%) infants. RR and SaO₂ showed a significant negative correlation. RR 60-69/min predicts hypoxia with 82/6% sensitivity, 86/4% specificity, 55/8% PPV, 96% NPV.

Conclusion: These results indicated that a respiratory rate>60/min is a good predictor of hypoxia in neonates brought to emergency service of hospital for any symptoms of acute illness.

Key Words: 1) Respiratory Rate 2) Pulse Oximeter 3) Arterial Oxygen Saturation
 4) Neonate

I) Assistant Professor subspeciality in pediatric infectious diseases, Niayesh St., Sattarkhan Ave. Hazrat-e-Rasool Akram Hospital, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran. (*Corresponding Author)

II) Assistant Professor of Pediatrics, Niayesh St., Sattarkhan Ave. Hazrat-e-Rasool Akram Hospital, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran

III) General Physician.